

Sagsøgeren gør til støtte for deres søgsmål tre anbringender gældende.

Som det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen fejlagtigt antog, at sagsøgerens retlige forgænger havde en bestemmende indflydelse på de deltagende virksomheder. Sagsøgeren gør i denne sammenhæng gældende, at den anfægtede beslutning hviler på fejlagtige faktiske konstateringer og en urigtig anvendelse af de retlige betingelser for ansvar — nærmere bestemt betingelsen om formodningen for bestemmende indflydelse.

Som det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens beføjelser til at pålægge en bøde er forældet i henhold til artikel 25, stk. 1 og 5, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾. Sagsøgeren anfører i denne forbindelse, at Kommissionen for perioden efter 1996/97 og under alle omstændigheder for 1999 og 2000 ikke har kunnet påvise nogen overtrædelser fra de omhandlede virksomheders side. Endvidere gøres det gældende, at Kommissionens udsættelse af proceduren i forbindelse med retssagen i de forende sager T-125/03 og T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, ikke har medført, at forældelsesfristen over for sagsøgeren er blevet afbrudt.

Endelig gør sagsøgeren i forbindelse med det tredje anbringende tilsidesættelse af virksomhedens ret til forsvar gældende. Sagsøgeren gør i denne sammenhæng gældende, at Kommissionen udsatte undersøgelsen uden begrundelse i mere end fire år med den følge, at der fra undersøgelsens begyndelse gik ca. fem år, før sagsøgeren blev informeret, og ca. seks år før virksomheden modtog klagepunktsmeddelelsen. Endvidere har Kommissionen undladt at undersøge de omhandlede personer og de pågældende virksomheder med henblik på en fuldstændig belysning af omstændighederne. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen på baggrund af disse undladelser har frataget virksomheden muligheden for at sikre diskulperende beviser og forsvare sig på en effektiv måde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2010 — Faci mod Kommissionen

(Sag T-46/10)

(2010/C 100/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Faci SpA (Milano, Italien) (ved lawyers S. Piccardo, S. Crosby og S. Santoro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den fastslår, at sagsøgeren aftalte faste priser, fordelte markeder gennem salgskvoter og fordelte kunder.
- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren, ophæves eller nedsættes væsentligt.
- Beslutningen annulleres, for så vidt som den tildeler en nedsættelse af den bøde, der oprindeligt blev udregnet for Bärlocher, eller der foretages en væsentlig nedsættelse af den tildelte nedsættelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. november 2009 (sag nr. COMP/38.589 — Varmestabilisatorer), for så vidt som Kommissionen fandt sagsøgeren ansvarlig for en overtrædelse af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF) og artikel 53 EØS ved at aftale faste priser, tildele markeder gennem salgskvoter og tildele kunder i ESBO/estere-sektoren. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om en væsentlig nedsættelse af den bøde, der er pålagt virksomheden.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte almindelige retsgrundsætninger, foretog åbenbart urigtige skøn, tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik og ligebehandlingsprincippet, handlede uden for sin bemyndigelse eller tilsidesatte princippet om ubegrænset konkurrence, tilsidesatte begrundelsespligten og foretog urigtig anvendelse af retningslinjerne for bødeberegningen fra 2006. Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende:

- Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge for lidt vægt på beviserne forud for sagsøgerens deltagelse i kartellet, mens den lagde for stor vægt på de øvrige beviser. Som følge heraf blev betydningen af den omstændighed, at et egentligt kartel, der var fuldt ud funktionsdygtigt, som omfattede prisfastsættelse, markedstildeling, kundetildeling, skadevoldende prisfastsættelse og endda aftalt bestikkelse, var ophørt før sagsøgerens deltagelse begyndte, ikke taget i betragtning ved beregningen af grovheden af den af sagsøgeren begærede overtrædelse.

— Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at behandle sagsøgeren på samme måde som de andre virksomheder, mens den forholdsvis grovhed af den af sagsøgeren begåede overtrædelse berettigede en væsentlig anderledes behandling. Kommissionen fastsatte, at kun en forskel på 1 % af værdien af afsætningen på markedet skulle tages i betragtning ved bødeberegningen, på trods af den omstændighed, at sagsøgeren begik færre overtrædelser, og at ingen af disse var af alvorlig karakter, og på trods af konklusionen om, at sagsøgeren faktisk ikke fulgte aftalerne. Kommissionen tilsidesatte endvidere forbuddet mod forskelsbehandling ved at undlade at oplyse sagsøgeren om, at virksomheden var genstand for en undersøgelse, før meget senere end andre virksomheder fik denne oplysning, hvorved den forvoldte sagsøgeren skade.

— Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltningskik henset til den urimeligt langvarige administrative procedure og dens udsættelse af proceduren med henblik på behandling af et delsspørgsmål. Ligebehandlingsprincippet blev tilsidesat, da Kommissionens handlinger var urimeligt skadelige for sagsøgeren, der som følge heraf burde have været tildelt en bødenedsættelse, der var væsentlig højere end den på 1 %, som virksomheden blev tildelt.

— Sagsøgeren har anfægtet den bødenedsættelse (på over 95 %), der på grund af manglende kompetence, tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i bred forstand og begrundelsespligten blev tildelt Bärlocher, som er en aktuel eller potentiel konkurrent til sagsøgeren. Efter sagsøgerens opfattelse svarer nedsættelsen af bøden til støtte, der vil kunne medføre en fordrejning af konkurrencen. Endvidere eller subsidiært blev begrundelsen for nedsættelsen ikke fremlagt af Kommissionen i den udgave af beslutningen, der blev meddelt sagsøgeren, hvilket svarer til en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

— Den bøde, der blev pålagt sagsøgeren, udgjorde en tilsidesættelse af retningslinjerne for bødeberegningen fra 2006 og heraf følgende principper. Da Kommissionen fastsatte bøden, tog den ikke tilstrækkeligt højde for den omstændighed, at sagsøgeren i modsætning til de andre virksomheder ikke havde deltaget i væsentlige kartelovertrædelser, og at sagsøgeren havde udvist konkurrencedygtig adfærd på det pågældende marked gennem hele perioden. Grovheden af sagsøgerens overtrædelse blev vurderet forkert ved med urette at tillægge virksomheden konkurrencestridig adfærd. Endvidere undlod Kommissionen at undersøge den faktiske rolle, som Faci spillede, at tage sagsøgerens begrænsede størrelse, begrænsede markedsposition og manglende evne til at skade konkurrencen i forhold til de andre virk-

somheder i betragtning, og at korrigere dette med henvisning til punkt 37 i retningslinjerne for bødeberegningen fra 2006 med henblik på lovlig anvendelse heraf.

Sag anlagt den 27. januar 2010 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-47/10)

(2010/C 100/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Tyskland), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Nederlandene) og Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Det Forenede Kongerige) (ved lawyers C. Swaak og Marc van der Woude)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres helt eller delvis, og/eller
- De bøder, der er pålagt ved den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 1 og 2, nedsættes, og/eller
- Det fastslås, at Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals BV ikke kan holdes ansvarlige for overtrædelser før 1993, og at Akzo Nobel NV ikke kan holdes ansvarlig for overtrædelser i perioden mellem 1987 og 1998, hverken individuelt eller solidarisk med virksomheder, der hører til Elementis-koncernen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. november 2009 (sag nr. COMP/38.589 — varmestabilisatorer), for så vidt som Kommissionen fandt sagsøgerne ansvarlige for en overtrædelse af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF) og artikel 53 EØS ved at fastsætte priser, tildele markeder gennem slagskvoter, tildele kunder og udveksle forretningsmæssigt følsomme oplysninger særligt vedrørende kunder, produktion og salg inden for tinstabilisator-sektoren. Subsidiært har sagsøgerne nedlagt påstand om en væsentlig nedsættelse af den bøde, der er pålagt virksomhederne.